

meget betydelige værdi, den sikkerhed, hvormed de lod sig identificere, og ønsket om at lette finansieringen af luftfarten gennem tilvejebringelse af en egentlig realkreditordning havde i andre lande ført til en udstrakt sidestilling af luftfartøjer med skibe og faste ejendomme. Hertil kom, at det ville være en tvivlsom fordel at ratificere Genèvekonventionen, hvis man ikke samtidig indførte en registreringsordning, idet konventionens bestemmelser ville medføre, at man blev forpligtet til at anerkende rettigheder over udenlandske luftfartøjer, medens der ikke sikredes ejere og andre rettighedshavere vedrørende her i landet hjemmehørende luftfartøjer en tilsvarende beskyttelse i udlandet.

Bestemmelserne i udvalgets udkast til lov om ændringer i retsplejeloven vedrørte tvangsauktion over luftfartøjer og var for størstedelens vedkommende nødvendiggjort af konventionen. Den foreslåede ændring i gældsloven gik ud på at gøre pantebreve i luftfartøjer til omsætningsgældsbreve ligesom pantebreve i skibe og fast ejendom og stod således i nær sammenhæng med udkastet til registreringsloven, der jo tilsigtede at ligestille luftfartøjer med skibe og fast ejendom.

Udvalget har i sit arbejde stået i nær kontakt med de øvrige nordiske lande. Det har dog ikke været muligt at tilvejebringe fælles lovttekster. For de processuelle bestemmelser vedkommende hænger dette sammen med, at landenes retsplejeregler afviger væsentligt fra hinanden. Medens man fra svensk og dansk side har valgt at henlægge registreringen af rettigheder til en egentlig judiciel myndighed, har Norge ikke ønsket at foretage nogen ændring i den eksisterende ordning, hvorefter det offentligretlige nationalitetsregister også benyttes til registrering af rettigheder. Det har heller ikke været muligt at nå frem til fælles svensk-danske regler. Fra svensk side har man under hensyn til en fremtidig reform af de gældende regler om registrering af rettigheder over fast ejendom ikke ønsket at gå videre end til at give regler om registrering af panterettigheder. I Danmark er en almindelig reform allerede gennemført med tinglysningsloven af 1926, og det har derfor været naturligt at tage denne lov som forbillede for de danske regler.

De norske love, som svarer til det fremsatte forslag om registrering af rettigheder over luftfartøjer, er vedtaget i 1952 og de tilsvarende svenske love i 1955.

De nu foreliggende lovforslag er udarbejdet på grundlag af udvalgets lovudkast. Justitsministeriet har på alle afgørende punkter kunnet tiltræde de synspunkter, der er kommet til orde i udvalgets betænkning, og de ændringer, der er foretaget i udkastene, er da også i det væsentlige af formel karakter. Man har søgt at nærme forslaget så meget som muligt til tinglysningsloven ved i endnu højere grad end i udkastet at anvende denne lovs systematik og sprogbrug . . .